

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Honda Giken Kogyo Kabishiki Kaisha.

Strona pozwana: Maria Patmanidi AE

Pytania prejudycjalne

Jak szeroki zakres stosowania mają postanowienia art. 7 dyrektywy 89/104/EWG⁽¹⁾ (obecnie art. 7 dyrektywy 2008/95/WE⁽²⁾) i art. 13 rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽³⁾ (obecnie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽⁴⁾) w odniesieniu do prawa zakazania przez właściciela znaku towarowego przywozu równoległego na terytorium Unii i EOG jego towarów takich jak części zamienne do pojazdów mechanicznych wszelkiego rodzaju, wyprodukowanych i po raz pierwszy wprowadzonych do obrotu w państwie trzecim w stosunku do UE i EOG, w szczególności co się tyczy towarów charakteryzujących się wysoką marżą zysku i dużym zakresem obniżania cen, o czym świadczą znaczne wahania polityki cenowej, lub takich, w wypadku których przywóz równoległy może prowadzić do znacznego obniżenia cen dla konsumenta końcowego, z korzyścią zarówno dla niego jak i dla konkurencji, w świetle następujących postanowień, rozpatrywanych osobno lub łącznie:

- a) art. 101 I i 102 TFUE;
- b) art. I, XI, 1, III.4 i XX lit. d) układu GATT 1994 oraz ogólnie postanowień tego układu;
- c) art. I i (X)XIV układu GATT, a w szczególności czy te ostatnie postanowienia rozszerzają zakres stosowania art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE i art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 na towary wprowadzone do obrotu w państwach będących stronami układu GATT 1994 oraz czy istnieje sprzeczność między tymi postanowieniami?

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 14 października 2013 r. — Gazprom OAO, druga strona postępowania: Republika Litewska

(Sprawa C-536/13)

(2013/C 377/14)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Gazprom OAO

Druga strona postępowania: Republika Litewska, reprezentowana przez Ministerstwo Energetyki Republiki Litewskiej

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, gdy sąd polubowny wydaje anti-suit injunction, a tym samym zakazuje stronie podnoszenia określonych żądań przed sądem państwa członkowskiego, który zgodnie z regułami jurysdykcji ustanowionymi w rozporządzeniu nr 44/2001⁽¹⁾ jest właściwy do rozpoznania sprawy cywilnej co do istoty, sąd państwa członkowskiego może odmówić uznania takiego orzeczenia sądu polubownego z tego względu, że ogranicza ono prawo tego sądu do samodzielnego ustalenia, czy jest on właściwy do rozpoznania sprawy zgodnie z regułami jurysdykcji ustanowionymi w rozporządzeniu nr 44/2001?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy dotyczy to również w sytuacji, w której anti-suit injunction wydany przez sąd polubowny nakazuje stronie postępowania ograniczenie jej żądań w sprawie rozpoznawanej w innym państwie członkowskim i w której sąd tego państwa członkowskiego jest właściwy do rozpoznania tej sprawy zgodnie z regułami jurysdykcji ustanowionymi w rozporządzeniu nr 44/2001?
- 3) Czy sąd krajowy, zmierzając do zapewnienia przestrzegania zasady pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej oraz pełnej skuteczności rozporządzenia nr 44/2001, może odmówić uznania orzeczenia sądu polubownego, jeżeli orzeczenie takie ogranicza prawo sądu krajowego do wydania orzeczenia w przedmiocie swej właściwości i kompetencji w sprawie objętej zakresem zastosowania rozporządzenia nr 44/2001?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 22 października 2013 r. — Agenzia delle Dogane e Ufficio di Verona dell’Agenzia delle Dogane przeciwko ADL American Dataline Srl

(Sprawa C-546/13)

(2013/C 377/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenzia delle Dogane, Ufficio di Verona dell'Agenzia delle Dogane

Strona pozwana: ADL American Dataline Srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 ust. 2 i art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1987 r. oraz zasada pewności prawa stoją na przeszkodzie przyjęciu w oparciu o zmiany w uwagach wyjaśniających do działu 84 tabeli stawek celnych znajdującej się w części II załącznika I wprowadzone przez rozporządzenie nr 1549/06 Komisji z dnia 17 października 2006 r.⁽²⁾ (które wyłączyło głośniki z pozycji 8471 gdy zgłaszane są oddzielnie od maszyn do automatycznego przetwarzania danych), interpretacji pozwalającej uznać, że produkty przywożone przez spółkę ADL s.r.l.⁽³⁾ (...) pełnią specyficzną funkcję (odtworzenie i wzmacnianie dźwięku) „inną” niż przetwarzanie danych?
- 2) Czy produkty przywożone przez spółkę ADL s.r.l. (...) jako „głośniki” sprzedawane oddzielnie od maszyny do automatycznego przetwarzania danych należy uważać za urządzenia „wykonujące specyficzną funkcję, inną niż przetwarzanie danych” — zakładając, że odtwarzanie i wzmacnianie dźwięku należy uznać za taką funkcję — lub czy nie można uznać, że produkty te stanowią urządzenia systemu wykonujące specyficzną funkcję, inną niż przetwarzanie danych ponieważ, ze względu na szczególne cechy techniczne (podłączenie wyłącznie za pomocą przewodu USB, wymóg systemu operacyjnego MAC OS 9) „wykonują swoją funkcję tylko za pomocą takiej maszyny (czyli maszyny do automatycznego przetwarzania danych)” (por. wyroki Trybunału Sprawiedliwości: z dnia 19 października 2000 r. w sprawie C-339/98 Peacock AG, pkt 14 i 15 oraz z dnia 18 lipca 2007 r. w sprawie C-142/06 Olicom, pkt 20, 29 i 30 — jakkolwiek wyroki te odnoszą się do urządzenia innego rodzaju, a mianowicie tzw. kart sieciowych, to wydaje się, że sprowadzają one brak „innych” specyficznych funkcji do dwóch okoliczności a mianowicie funkcjonowania urządzenia wyłącznie za pośrednictwem komputera osobistego oraz zdolności odbierania i przekształcania sygnałów wyjściowych przekazywanych przez komputer)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 301, s. 1.)

⁽³⁾ Chodzi tu o głośniki produkowane przez amerykańską spółkę Harman Multimedia przeznaczone do wykorzystania wyłącznie jako wyjściowe urządzenia peryferyjne do komputerów typu „APPLE”

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa (Łotwa) w dniu 21 października 2013 r. — SIA „Oliver Medical” przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-547/13)

(2013/C 377/16)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā rajona tiesa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Oliver Medical”.

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pozycje 9018 i 9019 nomenklatury scalonej z załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej należy interpretować w ten sposób, że urządzenia: ostrze „Ultra-Pulse Encore laser”, „Light Sheer ST”; „IPL Quantum SR” oraz głowice do nich: „HR upgd for IPL Quantum”, „DL upgd for IPL Quantumsystem”; głowice do zabiegów: „Ultrasound contour I”, urządzenia „IPL Quantum SR 560”, „Ls-Duet” i akcesoria do nich, a także urządzenie Lumenis M22, które mają zastosowanie medyczne, mogą zostać zaklasyfikowane do tych pozycji?
- 2) W przypadku, gdy nie należy zastosować pozycji 9018 i 9019, to czy towary te mogą zostać zaklasyfikowane do pozycji 8543 nomenklatury scalonej?
- 3) W razie odpowiedzi przeczącej, jaka inna pozycja posiada wykładnię nomenklatury scalonej dla celów owej klasyfikacji?

⁽¹⁾ Dz. U. L 256, s. 1.